

arbejdsministerens lange udredning og hørte også godt, hvad arbejdsministeren sagde.

Men jeg vil gerne helt i tråd med hr. Bendt Bendtsens indlæg spørge arbejdsministeren, om ministeren tror, at dette forslag, vi behandler her i eftermiddag, animerer til, at der bliver oprettet flere aftalebaserede skånejob. Det er et utroligt væsentligt spørgsmål, og hvis vi allerede kan få et klart svar i dag, så har vi jo allerede taget fat på det udvalgsarbejde, som forestår. Men det er centralt for os, for jeg er nemlig meget, meget tvivlende over for det forhold, som også hr. Bendt Bendtsen gjorde rede for, og derfor synes jeg, man overser de meget uheldige aspekter, som følger i kølvandet på dette forslag, som kan være udmærket for de 2.200, der er omfattet af det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kommer kun på talerstolen for at rette en misforståelse. Jeg drog faktisk ikke nogen sammenligning mellem den ordning, vi behandler i dag, og så overgangsydelsen. Kun på ét område drog jeg måske en vis sammenligning. Det var, at hvis denne ordning indføres, om det så er noget, de folk, der er på disse skånejob og 50/50-ordningen, kan regne med fortsætter.

I den forbindelse vil jeg lige sige til ministeren, at med hensyn til overgangsydelsen slap ministeren lidt let om ved at svare. Det ville jeg måske også selv have gjort, hvis man er presset, men situationen var den, at den lovgivning, som Socialdemokratiet gik ind for, kørte til udgangen af 1998, altså 1 år længere, og midt i vade-stedet, 1½-2 år før ordningen udløber som forsøgsordning, afskaffer man ordningen.

Jeg husker de samfundsøkonomiske konsekvenser. Hvis man læste i bemærkningerne, ved man, at alle på overgangsydelse eller de, der kunne være gået på overgangsydelse, nu faktisk skal have fulde dagpenge, for der er jo ikke noget arbejde til de mennesker. Det kostede tre-cifrede millionbeløb pr. år, fordi regeringen i en sen nattetime sammen med deres daværende venner i Det Konservative Folkeparti fandt ud af, at den ordning skulle afskaffes.

For det første var det en menneskelig katastrofe at gøre det, for det andet var det en samfundsøkonomisk katastrofe.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det sidste om den menneskelige katastrofe er faktisk noget vrøvl, det vil jeg godt sige. Det vil-

le jo være en katastrofe, hvis man mistede sit forsørgelsesgrundlag og man mistede sine dagpengeretigheder.

De mennesker, og det er jo for så vidt ikke ret mange, der ikke nåede at få overgangsydelsen – der jo er en meget passiv ydelse, som jo ikke helt falder i tråd med det, som Dansk Folkeparti normalt taler om, nemlig at det skal være aktivt forpligtende tilbud – var alle over 50 år. De har i dag deres fulde og ubetingede dagpengetilbud i 10 år helt frem til, de er 60 år, og så har de ret til efterløn. På den baggrund synes jeg faktisk ikke, man kan tillade sig at sige, at det er en katastrofe.

Man har som 52-årig, 55-årig, 57-årig mere til rådighed som dagpengemodtager, end man har som overgangsydelsesmodtager, nemlig sine maksimale dagpenge. Det er 35.000-40.000 kr. mere end det, man har på overgangsydelse. Derfor er min bemærkning måske lidt flabet. Det er i hvert fald ikke rigtigt. Men nu er det ikke en debat om overgangsydelsen, som var en forsøgsordning.

Jeg står gerne ved, at forsøgsordningen blev afbrudt før, end det blev aftalt. Nu var det ikke aftalt så lang tid med Fremskridtspartiet eller det daværende Fremskridtsparti, som hr. Poul Nødgaard var medlem af dengang. Og jeg vil også godt sige, at der faktisk blev stemt imod fra Dansk Folkepartis og fra Fremskridtspartiets side, da vi lavede overgangsydelsen om til at være en ydelse for de 50-55-årige. Jeg vil gerne erindre om, at Fremskridtspartiet stemte imod, at den skulle helt ned til 50 år, så den der omsorg forekommer mig at være lidt hul.

Så vil jeg godt sige til hr. Helge Sander og hr. Bendt Bendtsen, som nu får det til at lyde, som om man sådan set er for, men at man bare er bekymret for de aftalebaserede skånejob. Jeg tror faktisk, at dette hjørne og frem for alt denne psykologiske barriere for lønmodtageren vil forsvinde, den barriere, hvor man er frygtssom for, hvad der vil ske, hvis man bliver 60 år og er i et aftalebaseret skånejob og virksomheden lige pludselig siger, at den i øvrigt gerne vil have det der offentlige tilskud. Det er klart, at det vil være en selvstændig blokering ude på virksomhederne i de diskussioner, der handler om, at vi skal fremme aftalebaserede skånejob.

Så min vurdering er, at hver gang vi fjerner en sten på vejen, og det her er at fjerne en sten på vejen, baner vi vej for flere aftalebaserede skånejob. Og jeg vil sige, at jeg foretrækker så langt de aftalebaserede skånejob, fordi folk